

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 29.10.1970, sp. zn. 5 Co 204/70, ECLI:CZ:NS:1970:5.CO.204.1970.1

Číslo: 49/1971

Právní věta: Ak dôjde súd pri preskúmaní rozhodnutia vo veci dôchodkového zabezpečenia k záveru, že treba žiadateľovi o dôchodok hodnotiť ešte ďalšiu dobu zamestnania, musí ju v odôvodnení svojho uznesenia presne vymedziť tak, aby nevznikali pochybnosti o tom, ktorú dobu zamestnania žiadateľa o dôchodok má na zreteli. Nestačí, aby poukázal len na dôkaz, z ktorého pri hodnotení doby zamestnania vychádzal. /1/

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 29.10.1970

Spisová značka: 5 Co 204/70

Číslo rozhodnutí: 49

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přezkum správních rozhodnutí, Řízení před soudem, Rozhodnutí soudu, Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 157

§ 221

§ 249 101/1964 Sb. § 11

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 49/1971 sb. rozh.

Ak dôjde súd pri preskúmaní rozhodnutia vo veci dôchodkového zabezpečenia k záveru, že treba žiadateľovi o dôchodok hodnotiť ešte ďalšiu dobu zamestnania, musí ju v odôvodnení svojho uznesenia presne vymedziť tak, aby nevznikali pochybnosti o tom, ktorú dobu zamestnania žiadateľa o dôchodok má na zreteli. Nestačí, aby poukázal len na dôkaz, z ktorého pri hodnotení doby zamestnania vychádzal. 1)

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 29. 10. 1970, [5 Co 204/70](#))

Správa dôchodkov priznala navrhovateľke pomerný starobný dôchodok podľa ustanovenia § 12 zákona č. 101/1964 Zb., krátený od 1. 3. 1969 na polovicu, a to pre poberanie vdovského dôchodku 733 Kčs. Starobný dôchodok vymeral odporca z priemerného mesačného zárobku 1242 Kčs, zisteného z hrubých zárobkov za roky 1964 až 1968, a započítal jej 22 rokov zamestnania; osobitnú daň z dôchodku určil vo výške 44 Kčs mesačne.

Navrhovateľka sa domáhala, aby jej odporca započítal ďalšiu dobu zamestnania v trvaní šesť rokov.

Krajský súd v Bratislave uznesením zrušil rozhodnutie odporcu s tým, že navrhovateľka získala v zamestnaní celkom 11 693 dní, a tak má potrebnú dobu pre plný starobný dôchodok podľa ustanovenia § 11 ods. 3 zákona č. 101/1964 Zb.

Odporca sa v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu domáhal, aby súd potvrdil jeho rozhodnutie o priznaní pomerného starobného dôchodku navrhovateľke. Poukazoval na to, že krajský súd neopodstatnene započítal v prospech navrhovateľky dobu za roky 1940 až 1948 z poistenia jej zomrelého manžela.

Navrhovateľka žiadala napadnuté uznesenie potvrdiť ako správne s tým, že dobu, ktorú jej súd prvého stupňa uznal, preukázala písomným vyhlásením a v prípade potreby môže byť na túto okolnosť vypočutý svedok F. Š.

Najvyšší súd SSR zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z odôvodnenia:

V danom prípade bola sporná otázka, či má navrhovateľka potrebnú dobu zamestnania pre nárok na starobný dôchodok podľa ustanovenia § 11 zákona č. 101/1964 Zb. Súd prvého stupňa urobil v spise súpis rokov, ktoré započítava v prospech navrhovateľky, a z tohto súpisu vychádzal, keď v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že navrhovateľka bola zamestnaná 11 693 dní. Treba uznať za opodstatnenú námietku odporcu, že toto konštatovanie súdu prvého stupňa nie je správne, lebo zo spisov Správy dôchodkov vyplýva, že súd bral v prospech navrhovateľky zrejme aj dobu zamestnania jej zomrelého manžela. V uvedených spisoch je okrem iného založená žiadosť Š. F. zo dňa 17. 6. 1968 o starobný dôchodok. Pri tejto žiadosti je pripojený jeho osobný list dôchodkového zabezpečenia. Z porovnania údajov v ňom uvedených s obsahom výpočtu rokov zamestnania navrhovateľky vyplýva, že krajský súd z poistenia manžela navrhovateľky prevzal najmä roky 1940 až 1945, 1946, 1947, 1948 a 1949. Takto, pravda, záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľka získala 11 693 dní zamestnania, nie je presvedčivo doložený. Bude preto potrebné, aby súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vychádzajúc zo žiadosti o starobný dôchodok, či navrhovateľka bola zamestnaná aj v tom období, ktoré jej odporca neuznal.

Na túto okolnosť bude potrebné vypočuť svedkov, ktorých navrhla navrhovateľka už v priebehu prvostupňového konania i vo svojom odvolaní proti uzneseniu krajského súdu.

Ak súd prvého stupňa po doplnení dokazovania zistí, že treba navrhovateľke hodnotiť ďalšiu dobu zamestnania, musí ju presne časove vymedziť v odôvodnení uznesenia. Nestačí, aby poukázal len na dôkaz, z ktorého pri hodnotení doby zamestnania vychádzal. Dôvody zrušujúceho rozhodnutia súdu sú pre odporcu záväzné, pokiaľ príde súd k inému záveru ako odporca pri hodnotení splnenia podmienok pre nárok na dôchodok. Odôvodnenie musí byť preto jednoznačné, aby nevzbudzovalo pochybnosti o tom, ktorú dobu súd hodnotí v prospech navrhovateľky.

Preto bolo uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. a) a ods. 2 O. s. p. zrušené a vec vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

1) porovn. i rozhodnutie uverejnené pod č. 47/1967 Zbierky rozhodnutí o oznámení súdov ČSSR